

нение и разузнаване въ посоките къмъ Сарай и Мидия. Следъ получаване горната заповѣдъ командирътъ на полка направи разпореждане до командира на 4-а дружина въ Виза да изпрати самостоятелни патрули по посоките къмъ Сарай и Мидия и да наблюдава всички пѣтища, които идатъ отъ Сарай южно отъ шосето Сарай—Виза. Въ 22 часа полковникъ Семерджиевъ поведе полка по разваленото кално шосе за Виза, като назначи въ предна охрана 3-а и 4-а роти. Пѣтува цѣла нощъ и едва къмъ 2 часа на 24 октомврий стигна въ гр. Виза, като се разположи на станъ при южния край на града.

4. ПОХОДЪТЪ НА ПОЛКА ВЪ СТРАНДЖА ПЛАНИНА КАТО СТРАНИЧНО ПРИКРИТИЕ НА АРМИЯТА

Скица № 10 24 октомврий. — Следъ тридневна почивка на частитъ главното командуване заповѣда армиитъ на 24 октомврий да настѣпятъ. Възкрѣснаха отъ древността времената на Крума Страшни и Симеона Велики. Огромна маса отъ хора и обози се раздвижи къмъ Цариградските стени.

11-и п. Сливенски полкъ бѣ при Виза като предна охрана на 5-а п. Дунавска дивизия. Съ заповѣдъ по III армия полкътъ се назначаваше странично прикритие на армията. Той оставаше въ Виза докато пристигне предната охрана на лѣвата колона отъ 5-а дивизия, следъ което заедно съ две планински батареи трѣбваше да настѣпи по пѣтя Виза—Аяна—Пинека и да достигне височинитъ, намиращи се на 4 клм. югоизточно отъ Пинека.

Предната охрана на лѣвата колона на 5-а дивизия (24-и полкъ) настѣпи на 24 октомврий по шосето и къмъ 13 часа пристигна въ Виза. Въ 14 часа 11-и п. Сливенски полкъ съ 2/1-а и 3/1-а планински батареи трѣгна по пѣтя Виза—Гьозъ-тепе — южно отъ Аяна за Пинека, като назначи въ предна охрана 3-а дружина. Пѣтятъ бѣ планинска пѣтека, съ голѣми спускове и нагорница и на мѣста почти непроходимъ за товарнитъ коне. Движението бѣ бавно и трудно. Колоната се много разтегна и едва къмъ 19 часа стигна с. Пинека, като се разположи на станъ източно отъ селото. Предната охрана продължи движението и постави охрана на височината югоизточно отъ селото.

25 октомврий. — На 25 полкътъ получи заповѣдъ отъ командира на 5-а дивизия да стигне височината Кара-тепе (к. 2269), като се движи по горски пѣтеки между пѣтя на лѣвата колона на 5-а дивизия и рѣката Лала-дере; ако за обоза нѣма удобенъ пѣтъ, да се присѣдини къмъ обоза на лѣвата колона презъ с. Татарли, за да се притегли отпосле къмъ полка по пѣтя Сарай—Кара-тепе (к. 2269).

Заповѣдта се получи въ Пинека въ 4 часа и командирътъ организира походното движение така: предна охрана 1-а дружина съ картечната рота; главни сили: 2-а и 3-а дружини, дветъ планински батареи, 4-а дружина. Мѣстността, по която трѣбваше да настѣпи полкътъ, бѣ планинска, пресѣчена съ дълбоки долове, стрѣмни урви, покрита съ храсти, по-високи отъ човѣшки ръстъ. За проводникъ служеше стариятъ комита дѣдо Димо Ди-